

Zatracený Champollion

probouzím se bez vody
s křivou vyprahlou a saharou v krku
se dýchám s oběma uchama utřeněma
krvím denně pro vodu
pro trochu vlhký pro svůj domek
na okraji žermonilu

Když veškeré své křivky vlívám vosk do fotoaleb
a žlapu do rytmu sezónného deště
bůh Rá mi vypoví, píše
a píše mi přes stěchu přepad

Neznal jsem bolest, neznal jsem bouře
ani vyhlazené řeky a běhy promrhané po skalách
a ve chvílích slavnosti
přesahal jsem faraonem:
na věčnou slávu a velkou sílu!

popravení architekti naím vládci
projektovali bludiště naděje
tam uložili svoje relikvie smrti
i svoje nadbožství

Však ať pro mě přijdou funebrci
a bohové i s knihou mrtvých
---jen zhasnou mi v domě vyprahlé slávy
(já už budu spálen a
nabalzamován)

Zde /po dlouhé nemoci/ skonal světoznámý badatel a učenec
Jean-François Champollion

www.psanci.cz